

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisen kanneperusteen mukaan komissio teki virheen todetessaan, ettei Femern A/S:lle Tanskan rautateiden sisämaayhteyksiä varten myönnettyä rahoitusta ole pidettävä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena.
2. Toisen kanneperusteen mukaan komissio teki virheen todetessaan, että Femern A/S:lle kiinteää yhteyttä varten myönnetty tukitoimenpiteet soveltuvat sisämarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla. Komissio teki oikeudellisen virheen sekä ilmeisen arviointivirheen todetessaan, että Fehmarninsalmen kiinteää yhteyttä koskeva hanke oli yleisen eurooppalaisen edun mukainen ja että tuki oli tarpeellinen ja oikeasuhteinen. Komissio teki myös oikeudellisen virheen sekä ilmeisen arviointivirheen, jotka koskivat kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estämistä, tasapainotestistä sekä valtiontakauksien käyttöön ottamista.
3. Kolmannen kanneperusteen mukaan komissio rikkoi velvollisuuttaan aloittaa muodollinen tutkintamenettely. Kantajat väittävät, että on olemassa todisteita vakavista vaikeuksista, jotka koskevat alustavan tutkintamenettelyn kestoja ja olosuhteita. Kantajat vetoavat lisäksi riittämättömään ja epätäydelliseen arviointiin Femern A/S:lle Tanskan rautateiden sisämaayhteyksiä varten myönnetyn rahoituksen osalta, Fehmarninsalmen kiinteään yhteyttä koskevaan hankkeeseen liittyvän yleisen eurooppalaisen edun osalta, tuen tarpeellisuuden ja oikeasuhteisuuden osalta ja viimein kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estämisen ja tasapainotestin osalta.
4. Neljännen kanneperusteen mukaan komissio ei täyttänyt perusteluvelvollisuuttaan. Komissio ei esittänyt perusteluja Tanskan rautateiden sisämaayhteyksien osalta, Fehmarninsalmen kiinteään yhteyttä koskevaan hankkeeseen liittyvän yleisen eurooppalaisen edun osalta, tuen tarpeellisuuden ja oikeasuhteisuuden osalta ja viimein kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estämisen ja tasapainotestin osalta.

Kanne 11.11.2015 – Stena Line Scandinavia v. komissio

(Asia T-631/15)

(2016/C 059/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Stena Line Scandinavia AB (Göteborg, Ruotsi) (edustajat: solicitor P. Alexiadis ja asianajaja L. Sandberg-Mørch)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi
- kumoamaan Fehmarninsalmen kiinteää yhteyttä koskevan hankkeen rahoittamiseksi myönnetystä valtiontuesta SA.39078 (2014/N) (Tanska) 23.7.2015 annetun Euroopan komission päätöksen ja
- velvoittamaan komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisen kanneperusteen mukaan komissio teki virheen todetessaan, ettei A/S Femernille Tanskan rautateiden sisämaayhteyksiä varten myönnettyä rahoitusta ole pidettävä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena.

2. Toisen kanneperusteen mukaan komissio teki virheen todetessaan, että Femern A/S:lle kiinteää yhteyttä varten myönnetty tukitoimenpiteet soveltuvat sisämarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla. Komissio teki oikeudellisen virheen sekä ilmeisen arviointivirheen todetessaan, että Fehmarninsalmen kiinteää yhteyttä koskeva hanke oli yleisen eurooppalaisen edun mukainen ja että tuki oli tarpeellinen ja oikeasuhteinen. Komissio teki myös oikeudellisen virheen sekä ilmeisen arviointivirheen, jotka koskivat kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estämistä, tasapainotestistä sekä valtiontakauksien käyttöön ottamista.
3. Kolmannen kanneperusteen mukaan komissio rikkoi velvollisuuttaan aloittaa muodollinen tutkintamenettely. Kantaja väittää, että on olemassa todisteita vakavista vaikeuksista, jotka koskevat alustavan tutkintamenettelyn kestoa ja olosuhteita. Kantaja vetoaa lisäksi riittämättömään ja epätäydelliseen arviointiin Femern A/S:lle Tanskan rautateiden sisämaayhteyksiä varten myönnetyn rahoituksen osalta, Fehmarninsalmen kiinteään yhteyttä koskevaan hankkeeseen liittyvän yleisen eurooppalaisen edun osalta, tuen tarpeellisuuden ja oikeasuhteisuuden osalta sekä kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estämisen ja tasapainotestin osalta.
4. Neljännen kanneperusteen mukaan komissio ei täyttänyt perusteluvelvollisuuttaan. Komissio ei esittänyt perusteluja Tanskan rautateiden sisämaayhteyksien osalta, Fehmarninsalmen kiinteään yhteyttä koskevaan hankkeeseen liittyvän yleisen eurooppalaisen edun osalta, tuen tarpeellisuuden ja oikeasuhteisuuden osalta sekä kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estämisen ja tasapainotestin osalta.

Kanne 19.11.2015 – Guardian Europe v. Euroopan unioni

(Asia T-673/15)

(2016/C 059/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Guardian Europe Sàrl (Bertrange, Luxemburg) (edustajat: asianajaja F. Louis ja solicitor C. O'Daly)

Vastaaja: Euroopan unioni, jotka edustavat Euroopan komissio ja Euroopan unionin tuomioistuin

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- 1) toteamaan, että kantajalle on korvattava seuraavat vahingot, jotka sille ovat aiheutuneet siitä, ettei unionin yleinen tuomioistuin antanut ratkaisua kohtuullisessa ajassa: a) vakuuskustannukset 936 000 euron määräisinä b) vaihtoehtokustannukset/saamatta jäänyt voitto 1 671 000 euron määräisinä ja c) aineettomat vahingot 14,8 miljoonan euron määräisinä
- 2) toteamaan, että kantajalle on maksettava korkoa 1 kohdassa mainituille summille siltä osin kuin niillä on merkitystä, kyseisenä ajankohtana Euroopan keskuspankin rahoitusoperaatioihinsa soveltaman keskikoron määräisenä korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä
- 3) toteamaan, että kantajalle on korvattava seuraavat vahingot, jotka sille ovat aiheutuneet siitä, että komissio ja unionin yleinen tuomioistuin ovat loukanneet yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, ja erityisesti seuraavat summat: a) vakuuskustannukset 1 547 000 euron määräisinä b) vaihtoehtokustannukset/saamatta jäänyt voitto 9 292 000 euron määräisinä ja c) aineettomat vahingot 14,8 miljoonan euron määräisinä
- 4) toteamaan, että kantajalle on maksettava korkoa 3 kohdassa mainituille summille siltä osin kuin niillä on merkitystä, kyseisenä ajankohtana Euroopan keskuspankin rahoitusoperaatioihinsa soveltaman keskikoron määräisenä korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä